

Бога, Създателя на всичкый-тъ свѣтъ, който дошелъ въ мѣръ да спасе най голѣмы-тъ грѣшници.

Читателю! кой и да си, каквото и да ти е състояніе-то на тоя свѣтъ, ты си дълженъ да ся спасешъ така, както Іосифъ.

Помежду ни нѣма различіе, ный всичкы смы грѣшни. Всичко-то ти ученіе, всичкый умъ и всичко-то ти богатство не щѣтъ да ти помогнатъ въ това, що ся относя до спасеніе-то; ты трѣбва да си ничтоженъ въ очи-тъ си, за да си мадръ; ты си дълженъ както Іосифъ да познаешъ че си голѣмъ грѣшникъ, и че тя чака вѣчно-то осѣжденіе, и че нѣма друго име подъ небе-то дадено на чловѣцы-тъ, съ което трѣбва да ся спасемъ (Дѣян. 4; 12) и че нѣма другъ пѣтъ за спасеніе-то освѣнь Іисуса Христа.

2. Когато слушашъ Евангеліе-то и вѣрвашъ въ него, то ся събужда въ сърдце-то ти любовь къмъ Бога и къмъ чловѣцы-тъ, които сж Божіи чада. Іосифъ пріель Евангелескы-тъ истинны слова не като слова чловѣчески, но като Божіи, както сж и дѣйствително, и това сжщо-то го утвърдило въ вѣрѣ-тѣ въ Христа. Въ Евангеліе-то той видѣлъ Бога, че му ся показува Богъ на любовь-тѣ, който така възлюби свѣтъ-тъ, щото и свой-тъ Единороденъ Сынъ даде за него, да не погыне никой който вѣрува въ Него, но да има вѣченъ животъ, (Іоан. 3; 16), и това само-то е възбудило Іосифа да го обикне. Това само-то ся случавя на всичкы-тъ